

แนวปฏิบัติที่ดี

การเขียนบทความวิจัย และ การเขียนบทความวิชาการ

ผลจากการจัดการความรู้ (KM) ประเด็นด้านการวิจัย

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปีการศึกษา 2557

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

119 หมู่ 9 ต.ขมพู่ อ.เมือง จ.ลำปาง โทร 054316154 <http://www.human.lpru.ac.th/>

คำนำ

การจัดการความรู้ คือ การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในส่วนราชการซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในการแข่งขันขั้นสูงสุด โดยที่ความรู้มี 2 ประเภท คือ 1. ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้ง จึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม 2. ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่าง ๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

การวิจัย เป็นหนึ่งในพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นหน้าที่หลักของอาจารย์ ที่จะนำไปสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ดังนั้น การผลิตผลงานวิจัยถือเป็นการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเอง คณะกรรมการการจัดการความรู้เห็นถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้ดำเนินการจัดการความรู้ในประเด็นการวิจัย “การเขียนบทความวิชาการ” และ “การเขียนบทความวิจัย” เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดี ที่จะป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีให้กับอาจารย์

จากที่มีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีอาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่ได้ตำแหน่งทางวิชาทั้งที่ได้มานานและทั้งที่เพิ่งรับตำแหน่งมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่เขียนผลงานเพื่อนำไปขอตำแหน่งทางวิชาการ ดังนั้น คณะกรรมการจัดการความรู้จึงได้ถอดบทเรียนจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นเอกสารเล่มเล็ก

เพื่อเผยแพร่ให้กับอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และ
ผู้สนใจได้ใช้ประโยชน์ต่อไป

คณะกรรมการจัดการความรู้
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ประจำปีการศึกษา 2557

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 แนวปฏิบัติที่ดี	8

บทที่ 1

บทนำ

การจัดการความรู้ คือ การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในส่วนราชการ ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในการแข่งขันสูงที่สุด โดยที่ความรู้มี 2 ประเภท คือ 1. ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้ง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้ง จึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม 2. ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

ปัจจุบันการจัดการความรู้ได้กำหนดไว้ในเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา ตัวบ่งชี้การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้ เพื่อมีการสร้างและ พัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในสถาบันซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในสถาบันสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คณะฯ เห็นถึงความสำคัญของการจัดการความรู้ จึงได้มีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างอาจารย์ในการด้านการผลิตบัณฑิตและการวิจัย

การเรียนการสอนเป็นกระบวนการเพื่อหวังผลเชิงคุณภาพ ให้ได้ ผู้เรียนที่มีคุณภาพการพัฒนาการเรียนการสอนจึงเป็นที่สำคัญสิ่ง ที่ผู้สอนต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองการปฏิรูปการศึกษาที่มุ่ง พัฒนาผู้เรียน โดยบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่ จะส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียน คือ ครู อาจารย์ ทั้งนี้ใน พรบ. การศึกษา แห่งชาติ ปี พ.ศ.2542 มีจุดเน้นที่ครู อาจารย์ จะต้องมีความรอบรู้ใน ด้านต่างๆเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คือ หลักการจัดการศึกษา การ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การบูรณาการ กระบวนการวิจัยกับการเรียนการสอนการรับประกันคุณภาพ หลักการ จัดการเรียนรู้นิวโมโนทัศน์ใหม่ เพื่อมุ่งสู่คุณภาพการศึกษา ครู อาจารย์ ต้องมีบทบาทเป็นทั้งนักวิจัย และพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน แต่ ปัจจุบันอาจารย์หลายท่านมักพบกับปัญหาด้านการวิจัยไม่สำเร็จตาม กำหนดเวลาเนื่องจากมีภาระงานสอน อีกทั้งหน้าที่อื่นๆ ที่ได้รับ มอบหมายจากองค์กรร่วมด้วย ส่งผลอาจารย์หลายท่านมีความรู้สึกว่า หน้าที่ทั้งหมดไม่ได้ผลเต็มที่ตามความต้องการ

คณะฯ มีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุนพันธกิจของ มหาวิทยาลัย จึงได้ดำเนินการจัดการความรู้ในประเด็นด้านการวิจัย หัวข้อ “การเขียนบทความวิชาการ” และ “การเขียนบทความวิจัย” ขึ้น เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดี

และจากที่มีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน คณะกรรมการ จัดการความรู้ได้ถอดบทเรียนจากกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตาม ประเด็นดังกล่าวเพื่อให้อาจารย์และผู้สนใจนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่าง แท้จริง

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

งานวิจัย หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการระเบียบวิธีวิจัย ที่เหมาะสมกับสาขาวิชาเพื่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ หรือเป็นการต่อยอดความรู้เดิม

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีข้อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai Journal Citation index (TCI) หรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับชาติรวมทั้งการเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏข้อมูลสากล เช่น ฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand Social Science Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือฐานข้อมูลสากลอื่น ๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้น ๆ หรือวารสาร วิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับชาติ รวมทั้ง
การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ
หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความ
ฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์รายงานสืบเนื่องจากการ
ประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการ
จัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย
ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น
ๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็น
ผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานด้านทางศิลปะที่มีการศึกษาค้นคว้า
อย่างเป็นระบบที่เหมาะสม กับกลุ่มวิชาทางศิลปะ ตามการจัด
กลุ่มศิลปะของอาเซียน ได้แก่ ทัศนศิลป์ (Visual Arts) ศิลปะการแสดง
(Performing Arts) และวรรณศิลป์ (Literature) และตามการแบ่งกลุ่ม
ISCED (International Standard Classification of Education) ได้แก่ คณะ
วิจิตรศิลป์ คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ คณะ
มัณฑนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะโบราณคดี คณะมนุษยศาสตร์
และคณะสถาปัตยกรรม โดยเป็นผลงานที่แสดงออกถึงแนวคิด แนว
ทางการทดลอง เพื่อให้เกิดผลงานใหม่ที่ดีใหม่ หรือเป็นการพัฒนาจาก
แนวคิดสร้างสรรค์เดิม เพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิก
ศาสตร์ทางศิลปะงานสร้างสรรค์ยังครอบคลุมไปถึงสิ่งประดิษฐ์ และงาน
ออกแบบตามสาขาศิลปะเฉพาะทางที่มีคุณค่าและคุณประโยชน์เป็นที่
ยอมรับในวงวิชาชีพ

งานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอ ผลงาน ศิลปะแขนงต่าง ๆ อาทิ ผลงานศิลปะดนตรี นาฏศิลป์ ฯลฯ ที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะหรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการการ นำเสนอในระดับชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวง วิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้องและมี ชื่อเสียงในระดับประเทศ

งานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอ ผลงาน ศิลปะแขนงต่าง ๆ อาทิ ผลงานศิลปะดนตรี นาฏศิลป์ ฯลฯ ที่เป็น ผลงานวิชาการสู่สาธารณะเหนือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการนำเสนอ ในระดับนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงใน ระดับนานาชาติ

บทความวิชาการ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่าง เป็นระบบ มีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมองแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จาก ประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรือ การวิจัย โดยจัดทำ ในรูปของ บทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้ตรวจ อ่าน

ตำรา หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหา หมวดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของ วิชาหรือหลักสูตรก็ได้โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ที่ เกี่ยวข้องและสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาใน ระดับอุดมศึกษา

หนังสือ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ ไปสู่วงวิชาการหรือผู้อ่านทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบการเรียน การสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้จะต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคงและทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญา ความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2

แนวปฏิบัติที่ดี

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภิญญาพันธุ์ พจนะลาวัณย์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา นำเสนอ แนวปฏิบัติที่ดีในการเขียนบทความวิชาการ และ บทความวิจัย ดังนี้

A พื้นฐาน : งานวิจัยและงานเขียนเชิงวิชาการอื่น ๆ เช่น การทำเอกสารประกอบการสอน ตำรา หรือการค้นคว้าอิสระต่างๆ ทำให้เกิดคำถาม คำตอบและการสร้างองค์ความรู้ทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว นำไปสู่การผลิตเป็นผลงานวิชาการที่มีช่องทางรองรับได้ก็คือ

๑) การเขียนบทความวิชาการ

๒) การเขียนบทความวิจัย

การเขียนบทความวิชาการ : เป็นการเขียนที่ไม่เคร่งครัดในรูปแบบบทความ ระเบียบ วิธีการศึกษาจะเน้นการตั้งคำถามและตอบคำถามในเชิงวิชาการ ที่เกิดจากการค้นคว้า

การเขียนบทความวิจัย : เป็นการเขียนที่เคร่งครัดในรูปแบบและระเบียบวิธีวิจัย เน้นการตั้งคำถามและตอบคำถามในเชิงวิชาการและสอดคล้องกับการสรุปภาพรวมงานวิจัยที่ได้ทำการศึกษา

B การเสนอแนะ :

1) การเขียนบทความและการสร้างผลต่อเนื่อง

1.1 อาจารย์ : ภาระงานวิจัย + งานวิชาการอื่น

การตีพิมพ์

-Proceeding

-Non TCI

-TCI/สมศ.

รูปแบบที่จะต้องตีพิมพ์

- บทความวิชาการ
- บทความวิจัย

1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์: ภาระงานวิจัย + งานวิชาการอื่น การตีพิมพ์

- Proceeding
- Non TCI
- TCI/สมศ.

รูปแบบที่จะต้องตีพิมพ์

- บทความวิจัย/วิจัย
- ตำรา/หนังสือ
- เอกสารประกอบการสอน

1.3 รองศาสตราจารย์ : ภาระงานวิจัย + งานวิชาการอื่น การตีพิมพ์

- Proceeding
- Non TCI
- TCI/สมศ.

รูปแบบที่จะต้องตีพิมพ์

- บทความวิจัย
- ตำรา/หนังสือ

2) ประโยชน์ส่วนตัว (อาจารย์ได้อะไร)

2.1 ได้ภาระงาน

2.2 เงินรางวัลจากมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง งานที่

เข้าเกณฑ์ (แรงจูงใจ)

3) ประโยชน์ส่วนรวม (หลักสูตร คณะ และมหาวิทยาลัย ได้อะไร)

3.1 ผ่านการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

C แหล่งเผยแพร่

1) Non TCI

วารสาร เช่น วารสารคณะ

ข้อดี

- อยู่ในเกณฑ์เผยแพร่ทุนวิจัยของมหาวิทยาลัย
- เป็นเวทีที่สามารถเผยแพร่การเขียนบทความวิชาการ และบทความวิจัย ก่อหน้าเสนอ ตีพิมพ์เผยแพร่วารสารอื่น ๆ ที่มีชื่อ และอยู่ในฐาน TCI

ข้อสังเกต

- ไม่สามารถนำมานับผลในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในได้
- ไม่สามารถไปขอตำแหน่งทางวิชาการ

2) Proceeding

วารสารหรือการนำเสนอที่ได้รับการยอมรับ เช่น

- เวทีนำเสนอผลงานระดับชาติ นานาชาติ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิอ่านผลงานอย่างชัดเจน

ข้อดี

- อยู่ในเกณฑ์เผยแพร่ทุนวิจัยของมหาวิทยาลัย
- ผลในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในได้
- เป็นผลงานที่สามารถขอตำแหน่งทางวิชาการ

3) ฐานข้อมูล TCI/สมศ.

- วารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCIของ สมศ.
(http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/index.html)

ข้อดี

- อยู่ในเกณฑ์เผยแพร่ทุนวิจัยของมหาวิทยาลัย
- ผลในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในได้
- เป็นผลงานที่สามารถขอตำแหน่งทางวิชาการ

2) เทคนิคการเขียนและการส่งบทความวิชาการ

2.1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภิญญาพันธุ์ พจนะลาวัณย์

เริ่มต้น ➡ จากงานวิจัย

สำรวจ ➡ สำรวจวารสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย จะมีวารสารหลายกลุ่ม ได้แก่

กลุ่ม 1 ดีพิมพ์ฟรี จะเป็นวารสารที่ขาดผลงานที่จะตีพิมพ์ ซึ่งเป็นกลุ่มที่วารสารจะส่งหนังสือมาสำรวจให้มหาวิทยาลัยส่งผลงานร่วมตีพิมพ์เผยแพร่ (ส่วนใหญ่จะเป็นวารสารที่กำลังเริ่มต้น)

กลุ่ม 2 ดีพิมพ์และเสียค่าใช้จ่าย จะเป็นวารสารที่จะต้องสมัครเป็นสมาชิกหรือ วารสารที่เสียค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ (ส่วนใหญ่จะเป็นวารสารที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับจากนักวิชาการจำนวนมาก)

กลุ่มที่ 3 ดีพิมพ์ได้รับค่าตอบแทน จะเป็นวารสารที่ได้รับค่าตอบแทน กลุ่มนี้จะต้องเป็นสมาชิกลงตีพิมพ์อย่างต่อเนื่อง และเป็นบทความที่วารสารต้องการจริง ๆ เช่นวารสารพระปกเกล้า จะมีค่าตอบแทนให้

สำหรับบทความต่างๆ โดยเข้าดูได้จาก
เว็บไซต์

สิ่งที่ต้องคำนึง ➡ ต้องรู้ก่อนว่าวารสารที่จะส่งบทความไป
ตีพิมพ์นั้นต้องการอะไร ศาสตร์ไหน

2.2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิเชิต ทวีกุล

เริ่มต้น ➡ จากคำถามที่จะศึกษา

สำรวจ ➡ ทบทวนวรรณกรรม / มีคนเขียนอย่างไร+แนวโน้ม โดย
มองช่องว่างของผลงานนั้น ๆ เพื่อหามุมมองอื่นที่จะ
เขียนให้แตกต่าง

เขียนบทความ ➡ แนะนำให้ ลองเขียน เขียน เขียน เขียนให้รู้
แรกๆ อาจจะยาก แต่หากได้เขียนก็
จะรู้จุดที่จะเขียนอย่างไร

➡ แนะนำให้ ลองส่ง ไม่ได้ไม่เป็นไร นำบทความ
ที่ส่งมาปรับตามข้อเสนอแนะเพราะ
เราจะรู้จุดบกพร่องของงานที่เขียน
ถือว่าเป็นบทเรียนว่าทำไมถึงไม่ผ่าน

➡ แนะนำให้ ส่งอีก เมื่อส่งไปตีพิมพ์วารสารแรก
แล้วรอจนได้รับคำตอบ หากไม่ผ่าน
ก็ส่งไปอีกวารสารหนึ่งจนกว่าจะได้

2.3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธนวิทย์ บุตรอุดม

ข้อเสนอแนะที่ควรปฏิบัติ

- 1) การนำเสนอผลงานวิจัยไปตีพิมพ์หลายที่ (หว่าน
งานวิจัย) ควรจะส่งผลงานไปที่ใดที่หนึ่งก่อนจนได้รับการ
ตอบกลับหากไม่ได้ค่อยหาที่ใหม่
- 2) งานวิจัยของหลาย ๆ หลักสูตร เช่น ภาษาอังกฤษ ที่ทำ
เป็นประเภทย่อยกับหลักสูตร จะเป็นงานวิจัยที่ไม่ตรง
สาขา เนื่องจากการประเมินหลักสูตรจะเป็นงานวิจัยที่

เกี่ยวกับหลักสูตรซึ่งจะตรงกับสาขาทางครุศาสตร์ ซึ่งจะ
ทำให้ไม่สามารถนำไปขอตำแหน่งทางวิชาการได้ ดังนั้น
จะต้องพิจารณาหัวข้อวิจัยที่จะศึกษาให้ตรงกับศาสตร์ที่
สอน

2.4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พรมเสน

การเตรียมตัวเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ

เริ่มต้นจาก งานวิจัย จะต้องเป็นงานวิจัยที่ตรงสาขาที่เรา
สอน เอกสารประกอบการสอน จะต้องวิชาที่เรา
สอน

สำรวจวารสารที่จะตีพิมพ์

- 1) พิจารณาว่าวารสารที่จะนำผลงานไปตีพิมพ์นั้นตรงกับ
งานวิจัยที่เราจะส่งไปตีพิมพ์หรือไม่ (ผู้เขารู้เราก่อน
นำเสนอ)
- 2) พิจารณาเวทีที่จะนำเสนอว่า เป็นที่ยอมรับในสังคมมาก
น้อยแค่ไหน ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นใคร วารสารที่จะตีพิมพ์
ไม่ควรจะตีพิมพ์แค่ครั้งที่ 1-2 ควรจะมีการผลิตออกมา
หลายๆ ฉบับแล้ว

ข้อเสนอแนะ

- 1) งานวิจัยในชั้นเรียนไม่สามารถนำไปขอตำแหน่งทาง
วิชาการได้ ถึงแม้จะได้รับการตีพิมพ์ในฐาน TCI ก็ตาม
- 2) การนำเสนอผลงานวิจัยไปตีพิมพ์หลายที่ (หว่านงานวิจัย)
ถือว่าผิดจรรยาบรรณของนักวิจัยเป็นอย่างมาก ดังนั้น
ควรส่งผลงานไปที่ใดที่หนึ่งก่อนจนได้รับการตอบกลับ
หากไม่ได้ค่อยหาที่ใหม่
- 3) งานวิจัยที่ทำมีเวลาที่หมดอายุ 3-5 ปี เนื่องจากยุคสมัย
เปลี่ยนแปลง การศึกษาก็จะต้องเปลี่ยนแปลงตาม ดังนั้น หากทำ

ผลงานวิจัยเสรีสมบูรณ์แล้วอย่าเก็บไว้ ควรจะหาแหล่ง
ตีพิมพ์

4) ลองเขียนและลองส่ง จะได้พบปัญหาและอุปสรรคและ
ค่อย ๆ แก้ไปที่ละจุด จนเรารู้ทาง

สรุปคำถาม-คำตอบ

ถาม ในกรณีที่งานวิจัยมีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ จะเขียนบทความแยก
ตามวัตถุประสงค์ได้หรือไม่

ตอบ ได้ แต่จะต้องไม่ซ้ำซ้อน โดยจะต้องแตกต่างกัน คือ 1)
ระเบียบวิธีวิจัยจะไม่เหมือนกัน 2) กลุ่มประชากรจะไม่
เหมือนกัน 3) ผลจะไม่เหมือนกัน

ถาม งานวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำไปขอตำแหน่งทางวิชาการได้
หรือไม่

ตอบ ไม่ได้ เนื่องจากเป็นงานวิจัยศึกษาปัญหาในชั้นเรียนที่ใช้
สำหรับแก้ไขปัญหเฉพาะกลุ่มทางการเรียนเท่านั้น

ถาม คุณภาพของบทความวิชาการและบทความวิจัย มีความ
แตกต่างกันหรือไม่ในการนำไปขอตำแหน่งทางวิชาการ

ตอบ ไม่แตกต่างกัน ทั้ง 2 บทความ มีความน่าเชื่อถือไม่แตกต่าง
กัน ขึ้นอยู่กับวารสารที่ตีพิมพ์นั้น เป็นที่ยอมรับมากน้อย
เพียงใด และผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวารสารมีชื่อเสียงเพียงใด

